

Fire sogne omkring Solbjerg Bind 5

Thorkild Lyby fortæller i **Fire sogne omkring Solbjerg bind 5** om:

Cykel-Frede—en begavet original

Det ville ikke være urimeligt at kalde Frede Nielsen (1916-2002) for en original. Og mange ville i dag forbløffes over, at man i vort moderne og på så mange måder standardiserede samfund kunne leve på en så mærkelig måde, som han gjorde. Han passede slet ikke ind i standardmodellen.

Men det er kun den ene side af sagen. Faktisk var Cykel-Frede glimrende begavet, og han havde et medfødt teknisk snilde, som var ud over det almindelige. Han kunne være blevet en fremragende ingeniør. Det er ikke uden grund, at *Aarhus Stiftstidende* i april 1958 omtaler ham som tusindkunstner.

Han kunne løse ethvert teknisk problem, og folk kom til ham med alt - lige fra strygejern, der var gået itu og til motorcykler, der skulle repareres.

At Cykel-Frede så til sidst kom til at leve på en måde, som de fleste ville betragte som temmelig sølle, skyldtes først og fremmest hans egensindighed og hans ejendommelige form for stolthed. Han ønskede at være selvhjulpen og ikke at skyldte nogen noget. Og det mente han at kunne opnå ved ikke at stille fordringer til andre og for sit eget vedkommende at nøjes med at få de allermost basale behov dækket.

Da han var død, viste det sig, at han havde testamenteret hele sin formue til lokale institutioner og heraf blev der 70.000, som gik til egnsarkivet i Solbjerg – hvor også hans arkiv ligger. Trofast over for lokalsamfundet var han til det sidste.

Læs mere om Cykel-Frede og hans besynderlige liv og adfærd i **Fire sogne omkring Solbjerg bind 5**

